

[Justitsministeren.]

ikke. Men det er aabenbart fra Avisernes bestandige Klagesange, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har faaet sin Opfattelse af, at det virkelig gaar saa haardt ud over dem, og jeg er glad ved at have kunnet oplyse det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt om, at hans Bekymringer er uden Grund.

Jeg har endnu kun nogle ganske faa Bemærkninger at tilføje til andre ærede Medlemmer, som har været saa venlige at rette en Henvendelse til mig. De ærede Medlemmer Hr. M. Simonsen og Hr. Rager har spurgt om Hotelkontrollen, og det ærede Medlem Hr. Rager tillige om Ophævelse af Pastvangen. Hvad Hotelkontrollen angaar, er den foreskrevet ved Lov af 31. Marts 1928 § 9 og er saaledes en ganske ny Bestemmelse. Denne § 9 lyder saaledes:

„Den, som for Betaling yder nogen Nattelogi eller som uden Vederlag huser ubekendte eller omvændende Personer, er pligtig at afæske disse Oplysning om deres fulde Navn, Fødselsaar og -dag, Fødested, Stilling og sidste Opholdssted, samt om, hvor vedkommende sidst er opført i Folkeregisteret, og for Udlændinge Oplysning om deres Legitimation.“

Ærede Medlemmer synes det er saa overordentlig meget forlangt, at man, naar man kommer paa et Hotel, skal give Oplysninger paa en Blanket om dette, og naar det irriterer Mennesker her i Landet saa meget, maa man jo tage Hensyn dertil og se at faa rettet noget derved. Den 31. Marts 1930 udløber denne Lov, og vi kommer altsaa i Løbet af denne Rigsdags-samling til at drøfte Emnet. Jeg maa dog sige, at der fra mange Sider er forlangt meget mere; Politiet siger, at disse Oplysninger er til stor Nytte, og Turistforeningen siger bl. a., at de vilde gerne have, at enhver, der kommer ind paa et Hotel for at bo der, skulde oplyse, hvad Formaalet er med deres Rejse, for at man kunde faa en Statistik over, hvem der rejser som Turister og hvem som Forretningsfolk. Og jeg kan oplyse, at i et nordisk Land som Finland kræver de Oplysninger om, hvilken Religion de paagældende har, saa vi har dog vist til en vis Grad været maadeholdne her. Men her staar altsaa to Hensyn mod hinanden. Politiet siger, at disse Bestemmelser er til Nytte, men Borgerne siger: Vi er ikke til for Politiets Skyld, og vi har ikke Lyst til at give alle disse Oplysninger, saa man maa se at finde en Mellemvej, hvorved begge Parter kan blive tilfredse.

Med Hensyn til Pastvangen maa jeg sige, at efter min Mening er det et Brud paa de mest fundamentale Menneskerettigheder, at ikke enhver kan rejse hen, hvor han vil, og søge Arbejde og ernære sig, naar han gør det paa lovlig Maade; men det nytter jo ikke i Tider som disse. Jeg vilde saa gerne, at vi skulde stryge Pas og lukke op for Landet. Jeg synes, det er sørgeligt, at arbejdssøgende Personer ikke i deres Ungdom kan rejse ud i Verden og søge Arbejde, men det lader sig jo ikke gøre for os at lukke op, naar andre lukker. Der kommer ikke sjældent Klager fra Fagforeninger over, at der er kommet Arbejdere saa i det og saa i det Fag herind i Landet og har faaet Arbejde, og der kommer Klager ogsaa fra Arbejdsraadet i samme Henseende. Det er nødvendigt for os at udvise nogen Forsigtighed i den Henseende, men saa snart det kan lade sig gøre at ophæve denne Pastvang, vil jeg i Sandhed særdeles gerne være med dertil.

Til det ærede Medlem Hr. Vanggaard, der talte om Vivisektion, skal jeg sige, at efter den nyligt afgivne Betænkning — det er vist endogsaa i Aar, den er afgivet — angaaende denne Sag, og de Foranstaltninger, der derefter er truffet, mener jeg, at nu er denne Sag i hvert Tilfælde indtil videre i god Orden.

Til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit skal jeg sige, at jeg har Sympati for, at vi faar saa meget kvindeligt Politi, som efter Omstændighederne er anvendeligt; det maa jo især være her i København, der kan blive Tale om det. Det glæder mig at kunne oplyse for det ærede Medlem, at der er kvindeligt Politi baade i 2den, 3die og 4de Afdeling af Politiet. Det vigtigste er, at der er kvindelige Betjente i 2den Afdeling til at afhøre Børn og Kvinder, som er den overfaldne Part i Sædelighedssager. Overfaldne Kvinder, som forlanger det, og Pigebørn forhøres altid af kvindelige Betjente. Dette Arbejde kan de nuværende kvindelige Betjente, efter hvad Politidirektøren oplyser, overkomme. I 3die Afdeling er der ogsaa kvindelige Betjente; det er det Politi, der beskæftiger sig med Usædeligheden og derfor kaldes Sædelighedspolitiet. I 4de Afdeling, hvor Alimentionssagerne behandles, afhøres baade Barnemødre og de formentlige Barnefædre af kvindelige Betjente, og disse roses for at være udmærket dygtige til at faa Fædrene til at vedkende sig Faderskabet.

I Henseende til Antallet af kvindelige Betjente staar vi heller ikke tilbage for andre Lande, f. Eks. England. I England